

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΓΘΩΝΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΤΟ ΗΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΤΗΣ Κα. Δ. ΡΑΖΗ.

Μέγαν ἀληθῶς θρίαμβον ἤρατο κατὰ τὰς ἔξετάσεις αὐτοῦ τὸ ἄριστον παρ' ἡμῖν Ηρθεναγωγεῖον τὸ πρὸ τριετίας μόλις ἰδρυθὲν ὑπὸ τῆς εὐπαιδεύτου Διευθυντρίας ἀξιοτίμου κυρίας Δήμητρας Ραζῆ.

Ἐκλεκτὴ ἀντιπροσωπεύουσα ὅλην τὴν καλὴν παρ' ἡμῖν τάξιν δόμηγυρις παρέστη κατ' αὐτὰς ἡτις ἀπεκόμισεν τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις καὶ ἐν ἀπειργράπτῳ ἐνθουσιασμῷ ἀπεθαύμασε τὴν καταπληκτικὴν πρόσοδον, τὴν ποικιλίαν τῶν γνώσεων, τὴν σεμνότητα τοῦ ἥθους, καὶ ἐν γένει τὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν τῶν μαθητριῶν μόρφωσιν. Πᾶν διτις ἡ νεωτέρα παιδαγωγικὴ ἐπιστήμη ἀπαιτεῖ ἵνα προσοικειωθῶσιν εὐχερέστερον αἱ μαθητριαι πρὸς τὰς γνώσεις καὶ τὰ γράμματα καὶ τὴν ἐν γένει πνευματικὴν ἀνάπτυξιν ἐτέθη ἐν χρήσει ὑπὸ τῆς δεδοκιμασμένης περὶ τὰ παιδαγωγικὰ Διευθυντρίας κ. Ραζῆ, καὶ τῶν ἀρίστα μεμορφωμένων διδασκαλισῶν δεσποινίδων Παπαμόσχου, αἰτινες ἐπέδειξαν ζῆλον καὶ ἀφοσίωσιν ἀξιοθαύμαστον. ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν εἰσιτῶν καθηκόντων.

Παταγωδη ἐπίσης χειροκροτήματα προύκαλεσε καὶ τὸ μάθημα τῆς γνωματικῆς, ὅπου αἱ μαθητριαι καὶ οἱ μικροὶ μαθηταὶ μετὰ παρ' ὅλων.

Ζηλευτῆς εὔρυθμίας καὶ κανονικότητος ἔξετέλεσαν διαφόρους ἐλιγμούς καὶ παντοειδῆ συμπλέγματα ἐσχημάτισαν ἐν συνοδείᾳ τοῦ κλειδοχυμβάλου, καὶ ιδίως ἡ ἀνωτέρα τάξις ἀπέδειξεν ἔκτακτον ξανότητα διὰ τὰ δυσχερέστατα γυμνάσματά της ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῆς διδασκαλίσσης κυρίας Οὐρανίας Παπαμόσχου ἡτις ἐπευφημήθη ὑπὸ τῶν παρισταμένων. Πρὸς τῇ γυμναστικῇ δὲ ἔξετελέσθησαν ἐπὶ τοῦ κλειδοχυμβάλου ὑπὸ τῶν μαθητριῶν καὶ διάφορα τεμάχια μετὰ περισσῆς τέχνης ὑπὸ τῆς ἔκτακτον μουσικὴν ἴδιοφυίαν κεκτημένης διδασκαλίσσης Χαρικλείας Παπαμόσχου, ὡς καὶ κωμωδίαι Ἑλληνικαὶ καὶ Γαλλικαὶ ἐπιτυχέστατα ἐπαίγθησαν καὶ διάφορα ἄλλα ωραῖα ἀσματα ἐψάλησαν ἀτινα ἀπέσπασαν τὰ εἰλικρινῆ καὶ θερμότατα συγχαρητήρια τοῦ φιλομούσου ἀκροατηρίου συγχαίροντος τὴν κυρίαν Διευθυντρίαν διὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν καὶ πρωτοφανῆ ἐργασίαν ἐν ἴδιωτικῷ Ηρθεναγωγείῳ. Καὶ ἀληθῶς αἱ μαθητριαι αἱ μαθητεύσασι ἐν τῷ Ηρθεναγωγείῳ τῆς κ. Ραζῆ δὲν ἐδιδάχθησαν ξηράς γνώσεις μόνον, ἀλλὰ σὺν τοῖς μαθήμασι ἀπέκτησαν καὶ διαφόρους γνώσεις, μουσικῆς, ἱκνογραφίας, σχεδιογραφίας, ἀτιγα μόνον ἐν τῷ Ἀρσακείῳ διδάσκονται, ως καὶ χειροτεχνημάτων ἔκτακτου καλλιτεχνίας ἀτινα ἐθαυμάσθησαν παρ' ὅλων.

Ἄλλ' ἐκεῖνο ὅτερο

κατ' ἔξοχὴν κατέπληξεν πάντας καὶ ἐφείλκυσε τὸν θαυμασμὸν ἦτο ἡ παραδειγματικὴ τάξις καὶ ἡ σεμιγότης καὶ ἡ εὐπρέπεια τῶν μαθητριῶν, γνώρισμα ἀληθοῦς μορφώσεως καὶ ἐπιμεμελημένης ἀνατροφῆς. Περαίνοντες δὲ τὰς δλίγας ταύτας γραμμάτας, ἀς ἐξ ἀκριβεστάτης ἀντιλήψεως καὶ ἀμερολήπτου ἐκτιμήσεως γράφομεν, ἀποφαινόμεθα διτις εὐτύχημα τῷ δυντὶ μέγα διὰ τὸν τόπον ἦτο ἡ ἰδρυσις ἐνὸς τοιούτου Ηρθεναγωγείου τελείου κατὰ πάντα, καὶ πρὸ παντὸς διευθυνομένου ὑπὸ τοιαύτης εύδοκίμου Διευθυντρίας, ἡτις σὺν τῇ πνευματικῇ μορφώσει, συνδέει καὶ προσόντα τοιαῦτα σπανίως ἀπαντώμενα εἰς ἐλληνίδα διδασκαλον. Αὔστηρὰ ἐν τῇ ἀντιλήψει τῶν ἀρχῶν τῆς ἡθικῆς, ἀφοσιωμένη εἰς τὸ ἔργον της, δραστήριος, ἀκούραστος, πλεονεκτήματα πολυτιμώτατα διῶν ἐπαξίως χαίρει τὴν γενικὴν τοῦ τόπου ὑπόληψιν καὶ ἐκτίμησιν.

Συγχαίροντες διτις τῇ ἀξιοτίμῳ Διευθυντρίᾳ κ. Ραζῇ διὰ τὰ λαμπρὰ καὶ εὐχάριστα ἀποτελέσματα τῶν ἔξετάσεων τοῦ ἀρίστου αὐτῆς Ηρθεναγωγείου, εὐχόμεθα τὴν αὐτὴν καὶ μείζονα ὑποστήριξιν παρὰ τῆς τόσον καταγοητευθείσης κοινωγίας μας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛΣΗΓΥΙ Φ30014

**Παύει τῇς Βουλῇς ἡ φέστα,
καραγκιόζης καὶ τὰ ρέστα**

³ Απεράσιος ἐπὶ τέλους ὁ Κορφιάτης ὁ πολλήν, νὰ περάσῃ καδινάτσα στὰ πορτόνια τῆς Βουλῆς· κι³ ἔχαρήκανε μεγάλως οἱ πατέρες οἱ καῦμένοι, ποὺ τοὺς φάγαν τὰ ξελύχτια καὶ εἶναι μιαπαθημένοι κι³ δλοι τῷλεγαν, ἀντίο κι³ ἔχε γυιὸς κι³ ἀριθεντέρλα προϊστάμενε φυριώζε τῆς Κερκύρας μαντρεπέρλα!

Μεγαλύνομεν οἱ πάντες τὸν ἀφέντη τοῦ λαεῦ
π' ὅτι θέλει τὸ περνάει μὲ τὸ ἀστε ντουαοῦ,
μαγαλύνομεν οἱ πάντες τοῦν Κορφῶνε τὸ λεγρόνι
ποῦ κατόρθωσε μονάχος ἐν μιᾷ νυκτὶ καὶ μόνῃ,
εἰς δωμάτια τοῦ ὅπνου τὴν Βουλὴν μεταποιήσας
καὶ τὸ πᾶν διασκεδάσας καὶ τὸ πᾶν ἀποκοιμήσας,
τεσσαράκοντα καὶ πέντε νομοσχέδια νὰ πάρῃ,
μὲ τὸ τούμπουλα καὶ βάρει !

Μαθημένος διότι Κόντες σὲ ξενύχτικ ἀρχοντικά,
πωξεφάντωνε σὲ μπάλους μὲ πολὺ γυναικολᾶσι
κι' ἀν δὲν ἔφεγγε τ' ἀστέρι τῆς αὐγῆς γλυκὰ, γλυκὰ,
δὲ θυμάται στὴ ζωή του νὰ γδυθῇ καὶ νὰ πλαγιάσῃ,
τώφαινότουνε παιγνίδι ν' ἀγρυπνάρι στὴ Βουλή,
ῶρες, ώρες ν' ἀγρικάρι κι' ώρες, ώρες νὰ μιλῇ,
μὰ γιὰ τούς ἀλλούς ἐναρέτους κι' ἐγκρατεῖ; ήμῶν πατέρας,
ποῦ κουριγάζουν σὰν τῆς κόττες μὲ τὸ τέλειωμα τοῦ μέρας,
ἥταν' ἔνα σακριφίτουρο ποῦ καθένας τὸ θυμάται
καὶ τοῦ φαίνεται ἀκόμα πως κλεφτὰ γλυκοκοιμάται!

Κι' ὅλοι θύματα τοιαύτης φοβερᾶς ὑπνονηστείας,
μεταβαίνουν νυσταλεῖς στὰς πατρώας των ἔστιας
καὶ στὸν ὑπνό τους ἐπάνω διαρκῶς πυραλληροῦν
καὶ τοὺς φκίνεται τὸ κράτος πῶς ἀκόμη διαιροῦν·
κι' ὅλοι στὴ νοικοκυρά τους, λεγε “ σύρε ν' ἀρμενίσῃς,
κι' ἀν βδομάδα δὲν περάσῃ μὴ βρατῆς νὰ μέ ξυπνήσῃς,
γιατὶ θὰνε κακοσύνη καὶ μεγάλη ἀγυρτία,
ἀν γυρεψής νὰ ξυπνήσω γιὰ νὰ κάμης ἀπαρτία ! ”,

Κι' ἦταν ἡ βουλὴ τοῦ Κόντε ζυμωτήριο σωστὸ,
πούχε νόμους ὁ καθένας ὅλη νυχτα γὰ ζυμώσῃ
καὶ πρωὶ ἐγγαίνων ὅξου σᾶν φωμὶ ζεστὸ, ζεστὸ,
μιὰ φουριγὰ, ασάντα τόσοι!

Δεῦτε τὰς κλίνας στρώσωμεν
καὶ σώματα ξαπλώσωμεν
πατέρων κεκμηκότα,
ποῦ μᾶς ἐγύρισαν χλωμοῖ
καὶ τοὺς χρεάζεται ζουμὲ
ἀπὸ βραχμένη κότα.

Καὶ μὲ κάθε πλοιοί πῶρτη, στὴν ντουγάνα καρτερῶ,
νὰ δεχθῶ τὸν ὑπουργό μας ἐν τυμπάνῳ καὶ χοῖῳ,
νὰν τοῦ πῶ, καλῶς κοπιάζεις καὶ καλῶς μᾶς ὕρισες
κι' ἀν τὸ δύστυχο τὸ Θεόντι ἀπὸ μᾶς τὸ χώρισες,
νὰ μᾶς κάμης ἔνα δεῖπνο μὲ φρυγάνιμα περιέσσῃ
κι' ἔτσι σδουέται κάθε χρέος καὶ μᾶς φέροντες Ἰσια, Ἰησα,
κι' ὅλοι τότε θὰ σου ποῦμε, σὰν τὸ βίζουμε σιδή γλέντι,
“ὅτι θέλεις νὰ μᾶς κάνης, ἀφεροῦμον σου ἀφέντη! ;

Καρτερεῖ καὶ τὸ Αἰξοῦρι γιὰ νὰ - έδη τὸ λοχαγὸ
τὸ λεβέντη τὸν ἀσίκη καὶ τὸν πετροκυνηγὸ·
κι' ἀναχαίρετ' ἡ καρδοῦλα τοῦ δεπόρου τ' Ἀρδαβάνη,
πεῦ χαμένο δὲν ἐπῆγε διο τῶκαψε λιθάνε
κι' δλοι λὲν' οἱ Ληξουριῶτες “ πότε νἀρθη ἐκλογὴ,
γιὰ νὰ κάμουμε καὶ πάλε βουλευτὴ τὸν Παναγῆ! ”

Κρητεροῦντες Σαμικοῖ
καὶ Ῥωσίζοντες γνωστικοῖ,
τὸ γιατρὸ τὸ Γκιντιλίνη
ποῦ κι' αὐτὸς ὁ δυστυχῆς,
ὁ μισός δὲν ἔχει μίνει
πούταντες παχὺς, παχύς.

Καρτεροῦντες καὶ τὸν ἄλλο τὸ γιατρὸν μὲ τὸ καμάκι,
πῶλει γίνεται σὰν ἀδέέλλα τὸ κομψό του τὸ κομψό
ἀπὸ τότες ποῦχε τρέξει τὰ στεφάνια γιὰ νὰ φιλάκη,
τὴ βραδυά πῶγιν' ὁ γάμος κι' ἐπαντρέψχε τὸ Θιάκη.

Μεγαλύνεμέν σου κάντε τὴ σοφία τὴ μεγάλη,
μεγαλύνομεν τὰ τόσα τῶν νομοσχεδίων πλούτη,
καὶ νὰ κάμ' ἡ Παναγία στὴν πεδίοδο τὴν ἀλλη
νὰ μὴν εἰσαὶ τόσο δέρμος ὅπω; ἔσουνε σὲ τοῦτη!

**ΙΑΝΩΣ ΑΕΘΟΥΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΗΕΟΥΡΙΟΥ**

κι' είναι τόση στὸ σεντόνι τοῦ κοινοῦ ἡ μαρχή! Υ.
ποὺ μᾶς φαίνεται μιὰ σάλα ό Μπαρμπιέρης ντὶ Σιβίλια!

"Αἴντε μάτια, δίντε ντὲ,
κι' ἥλθε καραγκιόζ μπερντὲ
κι' δλες τρέχουν ἡ κυράτσες
γι' ἀλεγρία διψασμένες
νὰ θαυμάσουν τῆς στράτες
τῶχει γύρω κρεμασμένες.
Καὶ τοῦ πόπουλου ῥεκλούτες
καὶ τῆς ἀρχοντιᾶς ἡ τσίκλες
τρέχουνε κι' αὐτὲς κι' ἔτοῦτες
νὰ πιτύχουνε καθηκλες.

Τέρπει, θέλγει, ξεφαντώνει,
κάθε ντόπιν εὔγενη,
τὸ μονόφυλλο σεντόνι
κι' ἡ σκιά μὲ τὴ φωνὴ
καὶ ξεδώνουν ἡ κυρίες
μὲ τῆς φαντασμαγορίες
ὅποι γεννιῶνται μὲ τὸν ἵσκο τοῦ χαρτένιου πατριώτη,
καὶ μὲ τὴν παληρογιακέτα τοῦ φτωχεῦ τοῦ Μαστροφώτη,
ποὺν κι' ἐκεῖδος ἐκεὶ κρυμμένος
καὶ σονάρει ό καῦμένος!

"Αἴντε μάτια, δίντε ντὲ,
κι' ἥλθε καραγκιόζ μπερντὲ,
μὲ τσαρούχι πῶχει μύτη, πῶχει φοῦντα πλουσισμένη,
κι' εἰν' οἱ ζένοι κονσολάδοι καὶ κατενθουσιασμένοι
γιὰ δὲν ἔλπιζαν ποτέ τους πῶς θὰ ιδοῦνε κι' ἐδῶ μέσα,
Καραγκιόζη μὲ τὴ φέσα.

'Ακορδόζεις κι' ἀκορδόζοι
ποὺ λατρεύουν τὸ σκοτάδι
ρχντεύονταν καραγκιόζη
βλέπεις κι' ἔχουν κάθε βράδυ
κι' ἔτσι πάθους ἑκδηλώσεις καὶ χειρῶν ἀδρῶν παιγνίδια,
ἐν συνδικισμῷ μὲ βλάμη καραγκιόζη διαυλιδια,
κάνουν ἔνα πανηγύρι ἐν τῷ μέσῳ τῆς τριόδου
ποὺ θαυμάζεις τὰς ἡμέρας τῆς ἀκμῆς καὶ τῆς προόδου!

Κι' εἴναι φίλος μου δετόρος, μακρυάθενε περνάεις
καὶ ἀκούωντας εὐτύχο τὸ μεγάλο ταρνανάι,
καὶ κυττάζωντας ἐκεῖνο τὸ κατάφωτο σεντόνι,

τὸ μπαστοῦνι του χτυπάει καὶ τὰ μάτια του ξεντώνει
καὶ φωνάζει, ἀφιτάτος στὰ σκιώδη ταῦτα ὄντα,
" ἔνα, ἔνα μᾶς τὰ φέρονταν τοῦ Μωρῆδ τὰ προιόντα
καὶ δὲν εἰν' ἀμηθολία πῶς θὰ γένη λίγο, λίγο,
τὸ φτωχό μας τ' Ἀργοστόλι, ούνα σπέττεια ντὶ Πύργο ! ;

Καὶ ξεχνιῶνται πριμαντόνες καὶ ξεχνιῶνται πριμαντόνοι,
τεωρα μὲ τοῦ καραγκιόζη τὸ περίεργο σεντόνι.
καὶ στουπέρει τὸ μυαλό μας κι' ἀπορία μᾶς γεννιέται
πῶς ό χάρτινος ἐκεῖνος καραγκιόζης νὰ κουνιέται,
κι' ένας πῶχει τὴ μανία, πῶχει τὸν ἐγωϊσμὸ
νὰ μαθένη καὶ τὸ κάθε τιποτένιο πραγματάκι,
μπῆκε μέσα στὴν παράκα κι' εἰδε τὸ μηχανισμό,
κι' ὕστερα τὸν έξηγούσε στὰ κορίτσια τοῦ Χρηστάκη.

Τέλος πάντων γιὰ τὸν τόπο ποὺ δὲν ἔχει χαρτζιλίκι,
λοῦσο θὰν τὸ πήγα πῶς είναι καὶ τὸ καραγκιόζιλίκι,
γιὰ τὸν τόπο ποὺ ιδέα τοῦ καλοῦ δὲν προφητάρει,
καραγκιόζης μερετάρει.

Κι' εἰν' ἀπόψε τῆς Λακούθρας τὸ βαλοῦτο πανηγῦρι,
ποὺ ψηλοὶ καὶ ρεφινάτοι τὸ τιμᾶνε ποδογῦροι,
ποὺ θὰ βλέπης μαζωμένα τοῦ ἔξοχῆς τὰ μπιζουδάκια,
μὲς τὴν κούρτη ποὺ θὰ ρίχνῃ τεῆ φωτιές καὶ τὰ σαμάκια,
ό φαμέζος μαστροφοῦμος πῶχει τὴν δργὴ στὰ χέρια,
κι' ἀν τὸν ἄφιν' ό Δεσπότης ἔβανε φωτιὰ στ' ἀστέρια,
ποὺ τριάντα τόσα χρόνια,
περβατεῖ στὴ δημαρχία
κι' ὅλο πέτρες καὶ κοτρόνια
εἰν' τὰ μόνα του ἀρχεῖα,
κι' είναι σίγουρος πῶς πάλε θετικά θὰ θριαμβέψῃ,
μὲ τὸ Μπότσολο ποὺ θάδηγη στὸν ἀγῶνα νὰ παλέψῃ.

XXXXX

ΑΠΑΝΤΗΣΙ.

Μ' αὐτή σου τὴν ψυχρότηη, φῶς μου θὰ χαθῶ
λυπήσου τὴν ἀγάπη μου τὴν ἀχαρί·
πές κι' εἴνα λόγο σου γλυ κὸ γ' ἀναστηθῶ
κι' αὐτὴ, ξερά, ξερά, μοῦ λέει... « ζάχαρι »

• Φάλσταφ

ΕΤΟΙΜΑΣΘΗΤΕ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΑΤΡΙΧΙΚΑ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ο ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ.

(Κατά γενικήν παράλησιν δημοσίευμεν τούς στίχους τοῦ νέου δημώδους ἀσματος).

— "Ελα βρὲ Χαραλάμπη
νὰ σὲ παντρέψουμε,
νὰ φᾶμε καὶ νὰ πιοῦμε
καὶ νὰ χορέψουμε.

— Δὲν τὴ θέλω! — Θὰ τὴν πάρησι
— "Άλλα λόγια λέτε βρές παιδιά,
τὶ καμώματά ναι τοῦτα,
μὲ τὸ ζόρι παντρειά; ...

— "Ελα βρὲ Χαραλάμπη
μὴ γίνεσαι μωρό,
σου δίνουμε κορίτσι
σᾶν τὸ κρύο νερό.

— Δὲν τὴ θέλω! κτλ.

— Πάρτη βρὲ Χαραλάμπη
κι' εἶναι νοικοκυρά·
σαρώνει καὶ τὸ σπίτι
τὸ χρόνο μιὰ φορά!

— Δὲν τὴ θέλω! κτλ.

— Πάρτη βρὲ Χαραλάμπη
κι' εἶν' κοπελιὰ χρυσῆ,
περσότερό σου πίνει
μαστίχη καὶ κρασί.

ΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΜΑΣ

'Αντίπα — Εἰ = 'Αντίπαξοι.

Τὸ ἔλυσαν αἱ δεσποινίδες. ·Ελένη Σ.
Ρ. Λουκάτου (πρώτη λύτρια). Α. Ε.
Λοβέρδου. Α. Κ. Λοβέρδου. Μ. Σκαρθε-
λη. Α. Καθηδαρίζ. Ρ. Μαζαράκη. Μ.
Μαρκέτου. Ι. Τζουγανάτου. Α. Λορεν-
τζάτου. Ε. Μποσόνη.

Οἱ κύριοι Σ. Γ. Φραγκάπούλος. Κ.
Μαλμάνος. Ι. Τσιλέφης. Σ. Αρμένης. Ν.
Πηξιανόπουλος. Α. Αυλωνίτης. Γ. Κον-
τούμιαλος. Α. Μαζαράκης. Σ. Καρινάρης.
Π. Δεσαντης. Γ. Νικολετάτος. Ο. Μαρ-
κέτος. Α. Μήλας. Φ. Ποταμιάνος. Γ.
Στεφανίτης. Ε. Γιαννουλάτος. Γ. Μα-
ζαράκης. Δ. Γιαννόπουλος. Γ. Μαρχ-
πουλος. Γ. Ξυδιάς.

Τὰ φευδώνυμα. ·Ο Περικοπᾶς. ·Η ζω-
θοκαλοῦσα τοῦ λιθοστρότου. Μὲ ίγειας
τὸ νέο κολέτο τὸ καφέ! Ήροσεγῶς θὰ
φύγης νὰ σπουδάσῃς καὶ τὴν Ἀτλαντίδα
σου θὰ χάτης. Πονηρὰ ἀλώπηκ. Δὲν εἰ-
ναι σουλατσαδέρος ὁ τῆς Ἀναλίψιως ἀλ-
λὰ λιμοκοντόρης. Ποιος εἴδους ἐπισόδια
σᾶς ἀξέσου; ·Ο Πάτατος παυσανίας.
·Εγραφα ὡς τρελλὸς διότι διταν σᾶς; ἐν-
θυμοῦμαι! . . . ! Τὸ στελετίκας παράγε-
ται ἀπὸ τὸ στελέτο καὶ ὅλη ἀπὸ τὸ
στελλω. Μὴ πολὺ στραβᾶ τὴν τρίτσα
σου! Μεδὰ εἶναι καλλίτερος γιὰ καλλί-
τερο! Σὲ λέγω βιδάτον, διότι εἴστα,
διχόλε μου! ·Διν δὲ μοῦ τὴ δώτεις θὰ
γίνω καλόγρος στὰ Κεροσόλυμα. ·Η
ἀλησμόνητος 17 Ιουλίου στὸν καραγκιό-
ζη. ·Ἐὰν σου ἐμίλησα δεπτονίς πέρσι,
μοῦ ἔδωκες αιτίαν. ·Η Μέδουσα τῆς Ἀ-
ναλίψεως μὲ τὸν βαθύδων 10. Αἱ τρεῖς
ἀγώρισται φίλαι μετὰ τῆς μελαγχρονῆς.
Τὶ σου στέκει τὸ κόκκινο μαντύλι στὸ
στήθος! ·Η Μελαγχρονοροδοκούσινη Μέ-
δουσα τοῦ κόρτη. ·Ο Φίστης τοῦ Ἀννιζ.
·Η κάτοικος τῆς ὁδοῦ Νίκης ἀριθ. . . . Ο!
Ναυτοπούλα! κοροϊδεύεις μὲν, κοροϊδεύεις
σαι δέ! ·Ο πρὸ διετίκας ἐρώμενος τῆς
Ἀγγελικῆς σου μορφῆς. ·Ο Διάκος. ·Η
ἀπόλαυσις μὲν εὐχαριστεῖ. ·Ο Σπυράθιμος:
δημοτικὸς σύμβουλος. Φυλλάστουνε για-
τὶ σὲ βλέπουνε ἀπὸ τοῦ φυρίδες! Tu es
ce qu'il ya, monsieur? Εἶναι ποιὸ
ἔμμορφη γυναῖκα τοῦ Καραγκιόζη. Για-
τὶ νὰ πάρῃς τὴν καρέκλαμου τὴν Ηέ-
μπητην τὸ βράδυ; Δὲν θὰ μοῦ πῆς τὸ,
σ' ἀγαπῶ; ·Ἐνας φεύτικος χειρούργος.
Μὴ φιλῆς τὸ μικρό! ·Ἐάν δὲν ἔδινα τὸ
φάσφορον θὰ ἐλένετο ἡ καρρίτσα. ·Η λύ-
ρα τοῦ Όρφων. Τὶ σου στέκει ἡ δισπρο
γραβάτα. ·Η ἀνησυχία τοῦ Παναγάκη τοῦ
Βαλιέρη ἀν θὰ ἔχουμε θέατρο. Ανες
toilette eomme il faut. Μὲ τ' ἀστεῖα,
ἔμπηκες τὴν Κυριακὴν τὸ βράδυ στὴν ἀρ-
ιστοκρατία. Τὰ σώλωρα τῆς Ἐλέγκω.
·Η βίντα φάνεται πῶς ἔδωσε τὴν μπό
ζα στὴ γραμματέα. Κόντεψε τὴ βούμανα
σου. Ειδέρεις καὶ στενάζεις κιόλα. . . .
· . . . χρυσόμου. ·Τὸ Τσιφούτ σοκάκι.
Ο φωναρὸς τοῦ Μέτελα. ·Η παληόκοτα
ἔχει τὸ ζουμι καὶ ἡ γεροντοκρόνη τὸ, . . .
·Η ἐν Κερκύρᾳ γλυκεῖα ἐσπέρα τῆς 11
Φεβρουαρίου 1899. τὴν ὥποιαν ηύνοντας
καὶ ὁ κλῆρος τοῦ δάρωρου.

Τώρα προτείγομεν τὸ ἔξης λογοπαί-
γνιον.

"Ποία ἀνθρώπινος κατάστασις φέρει
τὴν ἔνδειαν; . . .

·Ος δέρον διδεται τὸ μυθιστόρημα
·Οι πειραταὶ τοῦ Αίγαιου. . .

Σ. Ζ. Τὰ φευδώνυμα, ἀπέναντι τῶν
όποίων οἱ λόγοι τοῦ Μαζαράκη εἶναι τη-
λεγραφήματα, ὅπως τὰ ρίγγετε ἔτσι μέ-
νουνε.

XXXXX

ΔΙΑΦΟΡΑ.

·Αφίκετο ὁ περιοδεύων πρὸς εὔρετιν
καταλλήλων οἰκημάτων διὰ τὰς ἀποθή-
κας τῆς παρακρατήσεως κ. Γεράπημος
Κόγκος πρόεδρος τοῦ σταφιδικοῦ συμ-
βουλίου.

— Κατεκυρώθη ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἐρ-
γαλέου Λ. Τζουγκνάτου ἡ ἐγγονψία
τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἑζατακίου δημοτικοῦ
σχολείου ἀντὶ δραχμῶν 59,400.

— ·Αφίκετο ὁ κ. Θεόδωρος Μαζα-
νός βουλευτὴς Κρανιάς.

— ·Επισήμως ἐπληροφορήθημεν, ὅτι
ὅλως ἀνακριβῆς εἶναι ἡ διάδοσις περὶ τοῦ
κ. Σπυρίδωνος Μ. Ἰγγλέση ιατροῦ, ὃς
ὑποψήφιος δημάρχου κατὰ τὰς ἐπικειμέ-
νας ἐκλογάς.

— ·Γὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτε-
λέσθησαν οἱ γάροι τοῦ ἀξιολόγου νέου κ.
Εύκγγελινοῦ Δόριζα μετὰ τῆς διὰ σπα-
νίων κεκοσμημένης ποστερημάτων δεσπο-
νίδος Ἀγγελικῆς Ἀρσένη. Εὐχόμεθα
βίον εὐτυχῆ.

— ·Ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Εγ-
ρεώπην περιοδείας του ὁ κ. Πλάτων Βέγιας.

— ·Ἐπὶ τῇ εὐαγίρᾳ τῶν διακοπῶν,
ῆλθεν ὁ φίλατος Μαζανός Δαλλαζέτε-
μας σπουδαστὴς ἐν Παρισίοις.

— ·Αφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀγαπητὸς
μουσικοδιάσκαλος κ. Διονύσιος Ακυρά-
γκας. ·Επίσης ὁ κ. Διονύσιος Σολωμός
ἐκ Πατρῶν καὶ ὁ κ. Διονύσιος Αύγερις
ἐκ Πειραιῶς.

Κόσμος καὶ κόσμος τρέχει
καθ' ἡμέραν εἰς τὸ νεοσύστατον
ξενοδοχεῖον τοῦ Ἀριστείδη Πανᾶ.
Φαγητὰ ἔκτακτα, καθαριότης ἀπα-
ραμιλλος καὶ φτύνια ὅσο δὲν μπο-
ρεῖ νὰ φαντασθῆτε,

·Ολοι λοιπὸν εἰς τοῦ Πανᾶ
τοῦ πρῶτες θεῖα καὶ φυνά!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΑΝΤΩΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΙ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Β. ΚΟΥΤΡΕΛΙΑΝΟΥ,
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ